

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੈਪਟਨ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 367-ਡੀ, 1957 ਦਾ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1957 ਦਾ III) ਉਪਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ 67- ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ- ਕੀ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ - ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1887 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 25, ਪੰਜਾਬ: ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੈਣੀ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 15 ਮਈ, 1957 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, 405 ਰੁਪਏ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ:

ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਭਾਟੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਆਦੇਸ਼ -

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.- ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ 1954 ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ, ਯਾਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 1 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 18 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ 1 ਜੂਨ, 1953 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ 18 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 30 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 2 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਘਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਉਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 62 ਉਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 67 (1) ਹੈ :- ਕਮੇਟੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਕੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਜੋ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਸੰਮਿਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਜਿਸਦਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਧ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਪਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਪਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ। ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 63 ਤੋਂ 66 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 67 ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 64, 65 ਅਤੇ 66 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਨਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। 8 ਜੁਲਾਈ, 1941 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੈਕਟ ਜੇ. ਨੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਭਗੀਰਥ ਲਾਲ (1941 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 160) ਵਿੱਚ ਘੋਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇੱਕੋ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੈਕਟ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਆਰ. ਐਸ.

ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।